

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1934 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 5 uzupełnia się nowem zdaniem o brzmieniu następującem:

„Wydział powiatowy może upoważnić zarząd gminy, za jego zgodą i umówionem odszkodowaniem, do zastępowania wydziału powiatowego jako wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych z tem, że koszty, jakie w postępowaniu egzekucyjnym ponosi wierzyciel, obciążają wydział powiatowy.”;

2) § 14 ust. (2) punkt b) otrzymuje brzmienie następujące:

„imię i nazwisko (nazwę lub firmę) zobowiązanego oraz jego adres”;

3) § 16 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Pierwszą czynnością egzekucyjną jest pisemne upomnienie zobowiązanego z zagrożeniem wdrożenia dalszych kroków egzekucyjnych po bezskutecznym upływie dziewięciu dni od doręczenia upomnienia.

(2) Zobowiązanym, zamieszkałym w obrębie gmin wiejskich, może urząd skarbowy wysyłać jedno łączne upomnienie pod adresem właściwego sołtysa lub wójta, którzy obowiązani są najpóźniej w ciągu dwóch dni po otrzymaniu tego upomnienia podać jego treść do wiadomości poszczególnym zobowiązanym. W tych przypadkach dalsze kroki egzekucyjne wdraża się po bezskutecznym upływie czternastu dni od doręczenia upomnienia sołtysowi lub wójtowi.

(3) Za czynności, przewidziane w ustępie poprzedzającym, otrzymują sołtysi oraz wójtowie wynagrodzenie, którego wysokość ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. W razie stwierdzenia przekroczeń lub zaniedbań ze strony sołtysów względnie wójtów przy wykonywaniu tych czynności, ponoszą oni odpowiedzialność w myśl postanowień art. 24 ust. (5) lub art. 68 ust. (7) ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294).

(4) Przy dalszej czynności egzekucyjnej doręcza się zobowiązanemu odpis tytułu wykonawczego łącznie z zarządzeniem egzekucyjnym.”;

4) § 45 otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Uposażenie służbowe i zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) osób, będących w publiczno-prawnym stosunku służbowym, pracowników samorządowych oraz diety posłów i senatorów, wynagrodzenie pracowników umysłowych i robotników, tudzież świadczenia powtarzające się, których celem jest zapewnienie utrzymania, należnego z tytułu alimentów, renty za utratę zdolności do pracy, ubezpieczenia, wsparcia lub z jakiegokolwiek innego tytułu prawnego, jeżeli nie przewyższają tysiąca dwustu złotych miesięcznie — podlegają egzekucji w jednej piątej części, przyczem zawsze suma stu złotych miesięcznie wolna jest od egzekucji. Jeżeli zobowiązany otrzymuje miesięcznie powyżej tysiąca dwustu złotych, egzekucji podlega nadto połowa całej przewyżki.

(2) Dochody, wymienione w ustępie poprzedzającym, oblicza się wraz z wszystkimi dodatkami i wartością świadczeń w naturze, lecz po potrąceniu podatków, składek emerytalnych i opłat publicznych należnych z ustawy.

(3) Jeżeli zobowiązany otrzymuje dochody z kilku źródeł, wymienionych w ust. (1), podstawę obliczenia stanowi suma dochodów.

(4) Uposażenie oraz zaopatrzenie emerytalne osób wojskowych tudzież funkcjonariuszów państwowych w administracji wojskowej podlega egzekucji według przepisów szczególnych.”;

5) § 58 otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty za upomnienie i wydatki w egzekucyjnym postępowaniu władz skarbowych i egzekucji sądowej ponosi wierzyciel, jeżeli od zobowiązanego nie mogą być ściągnięte. Urząd skarbowy może żądać od wierzyciela zaliczki na pokrycie przewidzianych wydatków egzekucyjnych.”;

6) W uwadze I do tabeli opłat egzekucyjnych, stanowiącej załącznik do § 57, ust. (1) otrzymuje brzmienie następujące:

„(1) Podstawę obliczenia opłat egzekucyjnych (z wyjątkiem opłaty za łączne upomnienie i opłaty za przeprowadzenie licytacji) w egzekucyjnym postępowaniu administracyjnym stanowi ogólna suma ściąganych należności. Podstawę obliczenia opłaty za łączne upomnienie (§ 16 ust. (2)) stanowi ogólna suma ściąganych należności, objętych łącznym upomnieniem. Przy ustalaniu sumy ściąganych należności nie uwzględnia się kar za zwłokę (odsetek za odroczenie) oraz kosztów egzekucyjnych, przypadających od ściąganych należności, o ile te kary i koszty są egzekwowane łącznie z główną należnością. Opłatę za łączne upomnienie ponoszą w równych częściach wszyscy zobowiązani, których dotyczy takie upomnienie.”;

7) w uwadze III do tabeli opłat egzekucyjnych, stanowiącej załącznik do § 57, na końcu zdania w miejsce kropki stawia się przecinek i dodaje wyrazy: „a przy łącznym upomnieniu (§ 16 ust. (2)) — z chwilą doręczenia upomnienia sőtysowi lub wójtowi”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz innym zainteresowanym ministrom—każdemu według właściwości.

§ 3. Rozporządzenie nńniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*